

- Tað er ein spurningur um trúgv, vón og kærleika. Av teimum er kærleikin størstur, og tí kunnu vit syngja Hallelujah og dansa til kærleikans enda, segði kvívíksprestur um tónleikin og framförslna hjá framúr tónleikarunum.

Myndir: Jens Kristian Vang

Tá tað andaliga og verðsliga **rennur** saman

Tónleikurin skal hóska inn í kirkjuna. Góðskan skal vera í lagi – ja, tað skal vera ein meaning við tí. Tað sigur ein væl nøgdur Theodor E. D. Olsen, eftir at Kvívíkar Kirkja tvær ferðir var ov trong til øll tey, ið vildu hoyra Leonard Cohen

Jón Brian Hvidtfeldt

- Góðskan á tónleikinum, sjálf tónleikaupplivingin, stendur eftir. Ikki bara tað, at tiltakið var í einari kirkju. Og tað er tað, ið eg eri glaðast fyri. Theodor E. D.

Olsen er væl nøgdur, eftir eitt vikuskifti við tveimum, fullsettum Leonard Cohen tiltøkum.

Tað er tíðiligt, at kvívíkspresti dæmar væl kanadiumannin, ið er so lættur at dansa til, men ikki altíð so

lættur at dansa við.

- Jú, hann er ein maður, ið man altíð vendir aftur til. Hann blívur ongantíð keðiligur, sigur Theodor E. D. Olsen og sipar bæði til tónleikin og tekstirnar hjá Leonard Cohen.

Saman við kirkjuráðnum hevur prestur fingið í lag tiltakið, ið lýsir søguna um ein mann, sum við sínum tónleiki hevur nomið við so mong.

- Kirkjurúmið stendur har, 24 tímar um samdøgrið.

Og hóast guðstænastan altíð kemur at vera tað primera, so eiga vit at kunna brúka kirkjuna til annað eisini. Sjálvandi í allari sámuligheit, sigur Theodor E. D. Olsen.

Friggjakvøldið og aftur sunnukvøldið var tað so Leo-

nard Cohen, ið fylti kirkjurúmið í Kvívík.

Samanrenningin

Suzanne, ævigi klassikarin, ið Cohen skrivaði í sekstíárunum, legði støðið fyri kvøldinum í Kvívíkar Kirkju.

